

احیای شب عرفه برابر با اجر صدو هفتاد سال عبادت معرفی شده است/ اعمال شب عرفه

در روایات آمده است شب نهم ذی الحجه از شبهای پربرکت و شب مناجات با خدا و برآورنده حاجات است و توبه در آن شب پذیرفته و دعا در آن مستجاب است و کسی که آن شب را به عبادت به سر آورد، اجر صد و هفتاد سال عبادت را دارد.

در روایات آمده است شب نهم ذی الحجه از شبهای پربرکت و شب مناجات با خدا و برآورنده حاجات است و توبه در آن شب پذیرفته و دعا در آن مستجاب است و کسی که آن شب را به عبادت به سر آورد، اجر صد و هفتاد سال عبادت را دارد. برای شب عرفه چند عمل است که در پی می آید:

اول: این دعا را که روایت شده هر که آنرا در شب عرفه یا شبهای جمعه بخواند، خدا او را بپامرد: اللَّهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَ مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَ عَالِمَ كُلِّ حَفِيَّةٍ وَ مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُبْتَدِئًا بِالْعَمِّ عَلَى الْعِبَادِ يَا كَرِيمَ الْعَقْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا جَوَادُ يَا مَنْ لَا يُوَارِي مِنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَ لَا بَحْرٌ عَجَاجٌ وَ لَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَ لَا ظِلْمٌ ذَاتُ ارْتِنَاجٍ [ارتیناج] يَا مَنْ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِيَاءٌ أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ ذِكَا وَ حَرَّ مُوسَى صَعِقَا وَ بِاسْمِكَ الَّذِي رَفَعْتَ بِهِ السَّمَاوَاتِ بِلا عَمَدٍ وَ سَطَخْتَ بِهِ الْأَرْضَ عَلَى وَجْهِ مَاءٍ جَمَدٍ وَ بِاسْمِكَ الْمُخْرُوجِ الْمَكْنُونِ الْمَكْتُوبِ الطَّاهِرِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ، بِهِ أُجِبْتَ: خدایا ای آگاه از هر گفت و گوی پنهان و جایگاه هر شکایت و دانای هر نمان و نهایت هر حاجت، ای آغازگر نعمتها بر بندگان، ای بزرگوار گذشت، ای نیکو درگذشت، ای بخشنده، ای که چیزی را از او نپوشاند نه شب تار، نه دریای پر موج، نه آسمان دارای برجها و نه تاریکیهای درهم پیچیده ای آن که تاریکی نزد او روشنایی است، از تو می خواهم به حق نور جلوه پر شکوهت که به آن بر کوه تجلی کردی و کوه را با خاک همسان ساختی و موسی مدهوش بر زمین افتاد، به حق نامت که با آن آسمانها را بی ستون برافراشتی و زمین را بر روی آب منجمد بگستریدی و به حق نام مخزون، پوشیده، نوشته شده پاکیزه ات که چون با آن خوانده شوی، پاسخ دهی.

وَ إِذَا سُئِلَتْ بِهِ أُعْطِيَتْ وَ بِاسْمِكَ السُّبُوحِ الْقُدُّوسِ الْبَرْهَانَ الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلَى كُلِّ نُورٍ وَ نُورٌ مِنْ نُورٍ يُضِيءُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ إِذَا بَلَغَ الْأَرْضَ انشَقَّتْ وَ إِذَا بَلَغَ السَّمَاوَاتِ فَتَحَتْ وَ إِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرَائِصُ مَلَائِكَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ جِبْرِئِيلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ إِسْرَافِيلَ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَ جَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي مَشَى بِهِ الْخَضِرُ عَلَى قُلُلِ [طلل] الْمَاءِ كَمَا مَشَى بِهِ عَلَى جَدَدِ الْأَرْضِ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي فُلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَى وَ أَعْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ وَ أَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَ مَنْ مَعَهُ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ: و چون با آن درخواست شوی عطا کنی و به حق نام منز و مقدس و برهانت که آن نوری است بر فراز هر نور، و نوری است برآمده از نور، از آن روشنی می گیرد هر نور، چون به زمین شکافته شود و چون به آسمانها رسد گشوده گردد و چون به عرش رسد، عرش به اهتزاز آید و به حق نامت که از آن اندام فرشتگان به لرزه آید و از تو درخواست می کنم به حق جبرئیل و میکائیل و اسرافیل، به حق محمد پیامبر برگزیده، درود خدا بر او و خاندانش و بر همه پیامبران و همه فرشتگان و به حق نامی که به وسیله آن خضر بر روی امواج دریا ره سپرد، چنان که بر روی زمین سخت راه رفت و به حق نامت که دریا را به آن برای موسی شکافتی و فرعون و قومش را در آن غرق نمودی و به وسیله آن موسی بن عمران و همراهانش را نجات دادی و به حق نامت که موسی بن عمران از ناحیه طور ایمن تو را به آن خواند،

فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ أَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةَ مَنِّكَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ أَحْيَا عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ الْمَوْتَى وَ تَكَلَّمَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا وَ أَبْرَأَ الْأَكْمَةَ وَ الْأَبْرَصَ بِإِذْنِكَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَ جِبْرِئِيلُ وَ مِيكَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ وَ حَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ مَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَ أَنْبِيَائُكَ الْمُرْسَلُونَ وَ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دُو الثَّوْنِ إِذْ ذَهَبَ مَغَاضِيًا فُظُنُّ أَنْ لَنْ تَقْدَرَ [تقدر] عَلَيْهِ فِتَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ نَجَّيْتَهُ مِنَ الْعَمِّ وَ كَذَلِكَ تُنْجِي [تنجی] الْمُؤْمِنِينَ وَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ وَ حَزْرَ لَكَ سَاجِدًا فَعَقَرْتَ لَهُ دُنْبَهُ، پس او را اجابت فرمودی، و از جانب خود بر دلش محبت انداختی، و به حق نامت که به آن عیسی بن مریم مردگان را زنده کرد، و درحالی کودکی در گهواره سخن گفت، و کور مادرزاد و مبتلای به بیماری پیسی را به اذن تو شفا داد، و به حق نامت که حاملان عرش تو را به آن خواندند، و جبرئیل، و میکائیل، و اسرافیل و محبوبت محمد [درود خدا بر او و خاندانش باد] و فرشتگان درگاهت، و پیامبران مرسلت، و بندگان شایسته ات، از اهل آسمانها و زمین، و به حق نامت که ذوالنون [حضرت یونس (ع)] تو را به آن خواند، در آن زمان که خشمناک رفت، و گمان کرد که بر او سخت نگیری، پس در میان تاریکیها فریاد برآورد که معبودی جز تو نیست، منزهی تو، من از ستمکاران بودم، پس دعایش را اجابت کردی، و او را از اندوه رهایی دادی و اینچنین مردم با ایمان را نجات می دهی، و به حق نام بزرگ که داود تو را به آن خواند، و در برابر تو بر سجده افتاد، در نتیجه گنااهش را آمرزیدی،

وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَسِيَّةُ امْرَأَةٍ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ائِنْ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَاقِبَتُهُ وَ آتَيْتُهُ أَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَ ذَكَرَى لِلْعَابِدِينَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَّدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَ قَرَّةَ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَ جَمَعْتَ شَمْلَهُ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَوَهَّبْتَ لَهُ مُلْكَاً لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبَرَّاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ إِذْ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى وَ قَوْلُهُ: و به حق نامت که آسیه همسر فرعون تو را به آن خواند آنگاه که گفت: پروردگارا برای من نزد خود در بهشت خانه ای بنا کن، و از فرعون و عملش

نجاتم ده، و مرا از چنگ ستمکاران خلاص کن، پس دعايش را مستجاب کردی، و به حق نامت که ایوب تو را به آن خواند، زمانی که بلا بر او فرود آمد، پس به او عافیت بخشیدی، و اهلش را و مانند آنها را به همراه آنان، از روی رحمت از نزد خود به پیش او بازگرداندی، و این را یادآوری برای بندگان نهادی، و به حق نامت که یعقوب تو تو را به آن خواند، پس بینایی و نور دیده‌اش یوسف، را به او بازگرداندی، و پریشانی‌اش را سرو سامان بخشیدی، و به حق نامت که سلیمان تو را به آن خواند، پس به او سلطنتی دادی که برای هیچکس پس از او شایسته نبود، همانا تو بسیار بخشنده‌ای، و به حق نامت که به آن براق را برای محمد درود خدا بر او و خاندانش مسخر ساختی، آنجا که خدای تعالی فرمود: منزّه است خدایی که بنده اش را شبانه از مسجدالحرام تا مسجدالاقصی راه برد و گفتار خدا.

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَنْزِلَ بِهِ جَبْرَائِيلُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ آدَمُ فَعَقَرَتْ لَهُ ذَنْبَهُ وَ أَسْكَنْتَهُ جَنَّاتِكَ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ التَّبِيِّينَ وَ بِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ وَ بِحَقِّ فَضْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَ بِحَقِّ الْمَوَازِينِ إِذَا نُصِبَتْ وَ الصُّحُفِ إِذَا نُشِرَتْ وَ بِحَقِّ الْقَلَمِ وَ مَا جَزَى وَ اللُّوحِ وَ مَا أَحْصَى وَ بِحَقِّ الْأَسْمِ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَ الدُّنْيَا وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ بِأَلْفَيَّ عَامٍ وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ: منزّه است خدایی که این مرکب را برای ما مسخر کرد، وگرنه قدرت تسخیرش را نداشتیم و ما به جانب پروردگاران باز می‌گردیم، و به حق نامت که به وسیله آن جبرائیل بر محمد (درود خدا بر او و خاندانش) نازل می‌شد، و به حق نامت که آدم تو را به آن خواند، پس گناهش را آمرزیدی، و در بهشت جای دادی، و از تو درخواست می‌کنم به حق قرآن بزرگ، و به حق محمد خاتم پیامبران، و به حق ابراهیم، و به حق جدا کردن حق و باطل را در روز دوری، و به حق ترازوها زمانی که نصب شوند و نامه‌ها وقتی که گشوده شوند و به حق قلم و آنچه نوشت، و لوح و آنچه شمرد و به حق اسمی که بر سرپرده عرش نوشتی، به دوهزار سال پیش از آنکه مخلوقات و دنیا و آفتاب و ماه به دست قدرتت آفریده شوند و گواهی می‌دهم که معبودی جز خدا نیست، یگانه و بی شریک است، و همانا محمد بنده و فرستاده اوست.

وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْرُوجِ فِي خَزَائِنِكَ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَ لَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَ لَا عَبْدٌ مُصْطَفَى وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَفَعْتَ بِهِ الْبَحَارَ وَ قَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَ اخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ بِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ بِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَ بِحَقِّ طه وَ يس وَ كهيعص وَ حمعسق وَ بِحَقِّ تَوْرَةِ مُوسَى وَ أَنْجِيلِ عِيسَى وَ زُبُورِ دَاوُدَ وَ فُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَ بِأَهْيَا شَرَاهِيَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُتَاجَاةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ: و از تو درخواست می‌کنم به حق آن نامت که در میان گنجینه‌ای از گنجینه‌های توست، نامی که در علم غیب نزد خود خاص خویش نمودی، نامی که هیچیک از آفریدگانت بر آن آگاه نشده، نه فرشته مقرب، و نه پیامبر فرستاده‌ای، و نه بنده برگزیده‌ای و از تو درخواست می‌کنم به حق نامت، که دریاها را با آن شکافتی، و کوهها را با آن برپا ساختی، و شب‌وروز با آن در رفت و آمد شد، و به حق سوره «حمد»، و قرآن بزرگ، و به حق نویسندگان بزرگوارت، و به حق سوره‌های «طه» «یس»، «و كهيعص» و «حمعسق»، و بحق تورات موسی، و انجیل عیسی، و زبور داود، و فرقان محمد درود خدا بر او و خاندانش و بر همه رسولان و به حق باهی و شراهی [دو نام اعظم، یا دور از، یا دو تن از اولیای الهی]، خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق آن راز و نیازی که میان تو و موسی بن عمران بر فراز کوه طور سینا انجام گرفت.

وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكُ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبَ عَلَى وَرَقِ الرَّيْثُونِ فَخَضَعَتْ الْبُيْرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَ سَلَامًا وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَ الْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُخْفِيهِ سَائِلٌ وَ لَا يَنْفُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ يُسْتَعَاثُ وَ إِلَيْهِ يُلْجَأُ أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعَرْشِ مِنْ عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَ جَدِّكَ الْأَعْلَى وَ كَلِمَاتِكَ التَّامَاتِ الْعَلَى اللَّهُمَّ رَبِّ الرِّيَّاحِ وَ مَا ذَرَتْ وَ السَّمَاءِ وَ مَا أَطْلَتْ وَ الْأَرْضِ وَ مَا أَقْلَتْ وَ الشَّيَاطِينِ وَ مَا أَضَلَّتْ وَ الْبَحَارِ وَ مَا جَزَتْ وَ بِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ: و از تو می‌خواهم به حق نامی که برای گرفتن جانها به ملک الموت آموختی و از تو می‌خواهم به حق نامی که بر برگ زیتون نوشته شد، و آتش در برابر آن برگ فروتن گشت، پس گفتی: ای آتش سرد سرد و سلامت باش، و از تو می‌خواهم به حق نامی که آن را بر سرپرده بزرگواری و کرامت نوشتی، ای که خواهنده‌ای بازش ندارد، و عطا از خزانه‌هایش نکاهد، ای آن که از او فریادرسی شود، و از او پناه جویند، از تو درخواست می‌کنم به جایگاه عزت از عرش و حد نهایی رحمت از کتابت و اسم اعظم و شأن برترت و کلمات کامل والايت. خدایا ای پروردگار بادها و آنچه پراکنده کردند، و ای پروردگار آسمان و آنچه بر آن سایه افکند و ای پروردگار زمین و آنچه را با خود برداشت، و ای پروردگار شیاطین و هر که را گمراه گردند، و ای پروردگار دریاها و آنچه روان شد، و به حق هر حقی که آن بر تو حق است.

وَ بِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الرُّوحَانِيِّينَ وَ الْكَرُوبِيِّينَ وَ الْمُسْتَحْيِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ لَا يَقْتَرُونَ وَ بِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَ بِحَقِّ كُلِّ وَلِيِّ يَتَذَكَّرُكَ بَيْنَ الصَّفَا وَ الْمَرْوَةِ وَ تَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاةَ يَا مُجِيبُ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَ بِهَذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَ مَا أَخَّرْنَا وَ مَا أَسْرَرْنَا وَ مَا أَعْلَنَّا وَ مَا أَبْدَيْنَا وَ مَا أَحْقَقْنَا وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُوَسِّسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُوَسِّسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَ خَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ: و به حق فرشتگان درگاهت، و روحانیان و کروبیان، و آنان که شب و روز بدون اینکه سستی ورزند برای تسبیح می‌گویند، و به حق ابراهیم خلیل، و به حق هر دوستی که میان صفا و مروه تو را می‌خواند، و تو دعايش را اجابت می‌کنی، ای اجابت‌کننده، از تو درخواست می‌کنم به حق این نامها و به حق این دعاها، که ما را بیامرزی از گناهانی که پیش از این انجام دادیم، و از این پس انجام می‌دهیم، و آنچه پنهان و آنچه آشکار کردیم، و آنچه ظاهر نموده و آنچه نهان ساختیم، و آنچه را تو از ما به آن آگاه‌تری، همانا تو بر هر چیز توانایی، به مهربانی‌ات، ای مهربان‌ترین مهربانان. ای نگهدار هر غریب، ای مونس هر تنها، ای نیروی هر

ناتوان، ای یار هر ستمدیده، ای روزی بخش هر محروم، ای همدم هر هراسان، ای همراه هر مسافر، ای تکیه گاه هر حاضر، ای آمرزنده هر گناه و خطا، ای فریادرس فریادکنان، ای دادرس دادخواهان، ای برطرف ساز اندوه اندوهگینان،

يَا فَارِحَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ يَا أَبْصَرَ التَّاطِيرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَغَيَّرَ التَّعَمُّ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي ثَوْرَتْ الدَّمَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي ثَوْرَتْ السَّقَمَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهَيَّكُ الْعِصَمَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْسِبُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْقَتْلَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ غَمَّكَسَارِ غَمَزِدْكَانِ، ای پدید آورنده آسمانها و زمینها، ای نهایت هدف جویندگان، ای اجابت کننده دعای بیچارگان، ای مهربان ترین مهربانان، ای پروردگار جهانیان ای پاداش دهنده روز پاداش، ای بخشنده ترین بخشنندگان، ای کریم ترین کریمان، ای شنواترین شنوندگان، ای بیناترین بینایان، ای تواناترین توانایان، بر من بیامرز گناهای که نعمتها را تغییر می دهد، و گناهای که پشیمانی به بار می آورد، و گناهای که باعث بیماریها می شود، و گناهای که پرده های حرمت را می درد و گناهای که دعا را پس می زند و گناهای که باران آسمان را نگاه می دارد، و گناهای که نابودی را به شتاب می رساند، و گناهای که بدبختی می آورد،

وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اللَّهُ وَ احْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبْعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَ مَخْرَجًا وَ يُسْرًا وَ أَنْزِلْ بِقِيَّتِكَ فِي صَدْرِي وَ رَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أُرْجُو غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَ عَافِنِي فِي مَقَامِي وَ اصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَ نَهَارِي وَ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَ مِنْ خَلْفِي وَ عَنْ يَمِينِي وَ عَنْ شِمَالِي وَ مِنْ فَوْقِي وَ مِنْ تَحْتِي وَ يَسِّرْ لِي السَّيْلَ وَ أَحْسِنْ لِي التَّيْسِيرَ وَ لَا تَحْذِلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَ اهْدِنِي يَا حَبِيزَ دَلِيلٍ وَ گناهای که هوا را تیره می کند و گناهای که پرده حیا را بالا می زند، و گناهای که جز تو کسی آنها را نمی آمرزد. ای خدا و هر حقی که از یکی از بندگان به دوش من است بردار، و برای من در کارم گشایش و راه چاره و آسانی قرار ده، و یقینت را در سینه ام و امیدت را در دلم فرود آر تا به غیر تو امید نبندم. خدایا نگاهم دار و در جایگاهم عافیت ده و همراه من باش، در شب و در روز و از پیش رو و پشت سر، و از راست و چپ، و از بالا و زیر پا، و راه را بر من هموار ساز، و سهولت امر را برایم نیکو گردان، و در دشواری خوارم مکن و مرا راهنما باش ای بهترین راهنما،

وَ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَ لِقْنِي كُلَّ سُرُورٍ وَ اَقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَ التَّجَاحِ مَحْبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَ الْآجِلِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَ اسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَ اجْزِنِي مِنْ عَذَابِكَ وَ تَارَكَ وَ اَقْلِبْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِلَيَّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَ مِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَ مِنْ حُلُولِ تَقْصِيرِكَ وَ مِنْ ثُرُولِ عَذَابِكَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ الْمُنَزَّلِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَ لَا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَ در کارها مرا به خود وامگذار، و هرگونه دلخوشی را به دلم انداز و مرا با رستگاری و سربلندی به خانوادهام بازگردان، آراسته به شادکامی، در دنیا و آخرت، همانا تو بر هر چیز توانایی و از فضلت نصیبم کن، و از روزیهای پاکیزهات بر من وسعت ده، و در طاعت به کار گیر، و از عذاب و آتش پناه ده، و زمانی که مرا از دنیا بردی از روی رحمت به بهشتت وارد کن. خدایا به تو پناه می آورم از زوال نعمتت، و از تغییر عافیتت، و از فرود آمدن انتقامت، و از نزول عذابت، و به تو پناه می آورم از سختی بلا و افتادن در بدبختی و از بدی سرنوشت و سرزنش دشمنان و از شر آنچه از آسمان می رسد و از شر آنچه در کتاب نازل شده است شر قلمداد کردی. خدایا مرا از اشرار و از اهل آتش قرار مده.

وَ لَا تَحْرِمْنِي صُحْبَةَ الْأَحْيَاءِ وَ أَحْيِنِي حَيَاةَ طَيِّبَةٍ وَ تَوَفَّنِي وَفَاةً طَيِّبَةً تُلْحِقْنِي بِالْأَبْرَارِ وَ ارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بَلَائِكَ وَ صُنْعِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَ اتِّبَاعِ السُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَ عَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَاهْدِنَا وَ عَلِّمْنَا وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بَلَائِكَ وَ صُنْعِكَ عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَ عَلَّمْتَنِي فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَ هَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ هِدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى إِنْعَامِكَ عَلَيَّ قَدِيمًا وَ حَدِيثًا فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَجْتَهُ وَ كَمْ مِنْ عَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ نَقَسْتَهُ وَ كَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَ كَمْ مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَ كَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ وَ از همنشینی نیکان محروم مگردان، و به زندگی پاکیزه زندهام بدار و به مرگ پاکیزه بمیران، به نیکان پیوندم ده، همنشینی با پیامبران را نصیبم فرما، همنشینی در جایگاه صدق، نزد فرمانروایی نیرومند. خدایا تو را سپاس بر نیکی آزمایش و رفتار، و تو را سپاس بر اسلام و پیروی روش پیامبر، پروردگارا، چنان که اینان را به دینت هدایت فرمودی، و کتاب خود را به آنها آموختی، ما را هم رهنما باش و به ما هم بیاموز، تو را سپاس بر نیکی آزمایش و رفتار به ویژه نسبت به من، چنان که مرا آفریدی، و آفرینشم را نیکو نهادی، و به من آموختی و آموزشم را نیکو نمودی، و راهنمایی ام فرمودی و راهنمایی ام را نیکو گرداندی، پس تو را سپاس بر نعمت بخششات بر من در گذشته و حال، آقای من چه بسیار محنت غم زایی که از من گشودی و چه بسیار اندوهی که زدودی، و چه بسیار نگرانی که برطرف ساختی، و چه بسیار بلایی که ای آقای من برگرداندی و چه بسیار عیبی که پوشاندی.

فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَتَوًى وَ زَمَانٍ وَ مُتَقَلِّبٍ وَ مُقَامٍ [مقام] وَ عَلَى هَذِهِ الْحَالِ وَ كُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيبًا فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ حَبِيرٍ تَقْسِمُهُ أَوْ ضَرٍّ تَكْشِفُهُ أَوْ سُوءٍ تَصْرِفُهُ أَوْ بَلَاءٍ تَذْفَعُهُ أَوْ حَبِيرٍ تَسْوِقُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ بِيَدِكَ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْطِي الَّذِي لَا يَرُدُّ سَأْلَهُ وَ لَا يُخَيِّبُ أَمْلَهُ وَ لَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَ لَا يَنْقُذُ مَا عِنْدَهُ بَلْ يَزِدُّهُ كَثْرَةً وَ طَيِّبًا وَ عَطَاءً وَ جُودًا وَ ارْزُقْنِي مِنْ حَرَائِكَ الَّتِي لَا تَقْتِي وَ مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ: پس تو را سپاس بر هر حال، در هر مکان و زمان و هر منزل و مقام، و بر این حال و هر حال. خدایا مرا در این روز از برترین بندگان در روزی قرار ده، از خیری که پخش می کنی، یا رنجی که برطرف می نمایی، یا امر بدی که برمی گردانی، یا بلایی که دفع می کنی، یا خیری که می فرستی، یا

رحمتی که می‌گسترانی، یا عافیتی که بر بندگان می‌پوشانی، همانا تو بر هرچیز توانایی، و خزانه‌های آسمانها و زمین به دست توست، و تو یگانه بزرگوار عطا بخشی هستی که خواهنده‌اش بازگردانده نشود، و آرزومندش ناامید نگردد، و عطایش کاستی نپذیرد، و آنچه نزد اوست پایان نیابد، بلکه به فزونی عنایت و خاطر پسندی و عطا و بخشش بیفزاید و مرا روزی کن از خزانه هایت که تمام نمی‌شود و از رحمت گسترده ات، همانا عطایت ممنوع نبوده و تو بر هر چیز توانایی، به مهربانی ات ای مهربان‌ترین مهربانان.

دوم: هزار مرتبه تسبیحات عشر را که سید به نقل کفعمی ذکر فرموده بخواند و این تسبیحات در اعمال روز عرفه بیاید.
سوم: دعای اللهم من تعبّا و تهیا را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نیز وارد است بخوان و متن آن در بیان اعمال شب جمعه گذشت.

چهارم: حضرت سیدالشهدا(ع) و زمین کربلا را زیارت کند و تا روز عید قربان در آنجا بماند تا از شر آن سال محفوظ باشد.